

KAPITOLA PRVNÍ

Se zbraní v ruce

Zbraní se podle § 118 tr. zákoníku rozumí cokoliv, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším. Rozhodně tak nejde jen o pistoli, zbraní může být obyčejný kuchyňský nůž, plynovka, skleněný střep a také osobní automobil. S použitím plynovky k hrozbě sokovi v lásce jsem se setkala již několikrát, stejně tak není výjimečné najíždět autem na bývalého partnera a podobně.

V partnerských hádkách nejčastěji figuruje zmiňovaný kuchyňský nůž. Dva se pohádají v kuchyni, jeden z nich se v afektu chopí nože a trefí-li se „dobře“ máme do činení s (těžkým) ublížením na zdraví, pokud se trefí „spatně“ je dána krajská příslušnost – vražda či pokus vraždy. Tyto případy, nejsou-li následky fatální, často vyznívají do ztracena, zraněný partner totiž v případě přečinu ublížení na zdraví podle § 146 tr. zákoníku (lehká újma) může nesouhlasit s trestním stíháním svého druhu (viz § 163 tr. řádu). Je-li ovšem poškozenému způsobena těžká újma nebo dokonce smrt, nesouhlas poškozeného nemá na trestní řízení vliv.

V textu níže rozeberu několik případů, kdy pachatel k útoku na jiného použil zbraň, konkrétně vzduchovku, teleskopický obušek, roxor, nůž a rozžhavenou pánev.

Použití zbraně nenajdeme ve výčtu přitěžujících okolností (viz § 42 tr. zákoníku), bývá zohledněno v kvalifikovaných skutkových podstatách jednotlivých trestných činů – vydírání, nebezpečné vyhrožování, porušování domovní svobody, znásilnění atd. V ustanoveních o ublížení na zdraví a těžkém ublížení na zdraví bychom však zmínku o zbraní hledali marně.

Střelba v chatové kolonii

V úterý 11. 8. 2020 krátce po poledni se na tísňovou linku policie dovolala poškozená Barbora L.: *No, dobrý den, tady sem na zahradě u pana Morouse a on mě poštěřil zbraň. No (...)* (nesrozumitelný příval slov) (...) *si zmáčknul. Jsme tady, jak je Kolákov zahrádka, docela krvácím, jo.* Poškozená vysvětluje operátorovi svou polohu a poté reaguje na mužský hlas v pozadí: *Zmáčknuls to. Tos teda zmáčknul, je tam tvůj otisk prstu.* K dotazu operátora o jakou zbraň jde, poškozená říká: *To je nějaká kulovnice nebo kýho šlaka, co já vím. Brokovnice.* A mužský hlas ji opravuje: *normální flinta, vzduchovka.* Dále hovoří poškozená: *Zmáčknuls to. Zmáčknuls to, seš prase, nic jinýho. Ne, je tady plno krve. Mám brok v ruce. Nenechám si tohle vod tebe líbit.*

Na místo vzápětí přijela hlídka policie a vozidlo rychlé záchranné služby. Poškozená byla převezena do nemocnice k ošetření. Policie ohledala a řádně zadokumentovala místo činu – prostory jedné z chatek v zahrádkářské kolonii. V době ohledání byly za dveřmi chatky o zeď opřené dvě vzduchové pistole. Podstatné je, že vzduchová pistole zajištěná jako věcná stopa číslo 5 byla bez náboje. Vzduchová pistole zajištěná jako věcná stopa číslo 6 byla nabitá. Při ohledání místa činu byly dále zajištěny stopy biologické označené čísly 1 až 4, tyto ovšem nebyly odeslány ke zkoumání s ohledem na dostatek jiných důkazů ve věci.

Václav Morous byl zadržen a podrobil se dechovým zkouškám. V den činu v 12:49 hodin nadýchal 1,58 promile alkoholu, později v 17:45 hodin nadýchal 0,71 promile. Podezřelý byl lékařsky vyšetřen a ve vzorku krve odebrané v 13:55 hodin měl 1,4 promile alkoholu. Dle závěrů lékařské zprávy nebyl agresivní, byl orientován osobou a místem, nikoliv však časem. Naměřené hodnoty alkoholu nebyly natolik vysoké, aby odůvodňovaly znalecké zkoumání Václava Morouse, ve spojení s lékařskou zprávou a jeho výpovědí k věci jsem ani neměla pochybnosti o jeho přičetnosti.

Podezřelého Václava Morouse usvědčovala především výpověď samotné poškozené, jejíž věrohodnost dokreslovaly lékařské zprávy, fotografická dokumentace jejího zranění a záznamy hovorů na linku 158 a 155. Václav Morous spáchání trestné činnosti vehementně popíral. K věci byl slyšen hned 11. 8. 2020, kdy v rámci podaného vysvětlení uváděl, že s poškozenou, kterou nazýval Barborkou, jsou pár již dva roky, nesdílejí společnou domácnost, ale poškozená jej často navštěvuje. Tvrdil, že ke zranění poškozené došlo nešťastnou náhodou: *Dnes tedy za mnou přišla a hned mi začala nadávat, že jsem zase pil. To byla pravda, měl jsem asi 2 piva, protože za mnou dnes přišel kámoš. (...)* *Několikrát mně řekla, že už zase chlastám. Já jsem jí říkal, že jí po tom nic není. Ona Barborka si nikdy nebere servítky, trochu jsme se hádali a ona hnedka sáhla po té flintě, a to neměla dělat. Začala se se mnou prát o tu vzduchovku. Ta vzduchovka vystřelila a jí to začalo hrozně krvácet. To bylo hnedka krve, to bylo něco hrozného. No a já jsem tam zůstal a přijeli policajti a ty mě sem přivezli. Já jsem nikam neutikal, já už jsem věděl, že je průser. Kdyby nevzala do ruky tu zbraň, tak by se nic nestalo. Já nevím, proč měla potřebu vzít do ruky*

tu zbraň. (...) Určitě si tu vzduchovku brala do pravé ruky. Tu zbraň na mě chtěla namířit, já jsem se okamžitě bránil, přeci se nenechám postřelit. Jak jsem praštil do té zbraně, kterou ona držela v ruce, tak zbraň vystřelila, jí začala téct krev. Začalo jí téct hodně krve. Nevím, jakým způsobem mohla ta zbraň vystřelit. Neměla na to vůbec sahat. (...) Obě vzduchovky, co jsem měl na zahradě, byly vždy nabitě.

Sama poškozená incident i soužití s Václavem Morousem popisovala poněkud odlišně. S podezřelým udržovala blízký vztah, a to od dubna 2018, nikdy spolu ale nebydleli ve společné domácnosti. Každý bydlel ve svém bytě a většinou se scházeli u něj doma, také přespávali u podezřelého na zahradce v zahrádkářské kolonii. Po žalované události se s ním rozešla, což mu sdělila, když jí volal a snažil se jí omluvit. Jejich soužití bylo zpočátku v pořádku, problémy začaly loni v létě. Václav Morous ji totiž začal obviňovat, že mu měla v jeho bytě odcizit nějaké věci. Většinou se hádali, když byl opilý. Podezřelý ji nebil. Jen jednou, když šla tancovat s někým jiným, tak udělal žárlivou scénu a povalil ji na zem. Chtěl ji bouchnout, ale neudělal to. Vadilo jí to jeho pití, vždycky mu říkala, aby se šel léčit, ale on tvrdil, že není alkoholik a žádné léčení nepotřebuje. Zranění na bicepsu pravé ruky jí způsobil podezřelý vzduchovkou, kterou měl v chatě kvůli toulavým kočkám. Konkrétně potyčku s Václavem Morousem poškozená popsala takto: *Ten den mi volal dopoledne z Morousova mobilu nějaký mladý kluk a představil se, že je Morousův přítel a smál se tomu. Při telefonátu jsem slyšela, že Morous na toho kluka volal, aby toho nechal. Ten kluk telefonát ukončil. Morousovi jsem už nevolala, ale rozhodla jsem se, že za ním pojedou na zahrádku do Kolákova. Chtěla jsem si tam s ním promluvit o tom, že mám podezření, že se za mými zády stýká s mladšími muži, o čemž jsem se postupně časem přesvědčovala. Takže jsem toho 11. 8. 2020 okolo 12:00 hodin přijela na chatku do Kolákova do té zahrádkářské kolonie, on byl v chatce sám. Nejdřív jsem mu zabouchala na chatku a on mi otevřel. Šla jsem dál, kdy on mě obvinil z toho, že jsem mu vzala svazek jeho klíčů. Protože jsem mu žádné klíče nevzala, tak jsme se začali hádat. Morous v té době nebyl nijak opilej, rozhodně jsem mu nevyčítala, že je opilej. Mezi tím jsem si sedla na gauč a řekla jsem mu o mém podezření s těmi chlapy, kdy se on strašně rozčilil a snažil se mě bouchnout oběma rukama (ty měl sevřené v pěst). Já jsem seděla v chatce na gauči a snažila jsem se ho odkopnout, takže se mu nepodařilo mě bouchnout. Seděla jsem na tom gauči zcela vpravo (při pohledu směrem na ten gauč), a on se mě pořád snažil bouchat, tak jsem sáhla vlevo (ze svého pohledu) za dveře, kde měl Morous odložené dvě vzduchové pušky. Tak jsem jednu vzala (nedokážu říci kterou, nevzpomínám si, že by mezi nimi byl nějaký rozdíl). V tu dobu ta vzduchovka byla obrácená hlavní nahoru ke stropu, vzala jsem ji levou rukou nejprve za hlaveň, ale protože to bylo na mě těžké, tak jsem si pomohla i pravou rukou. Takže jsem ještě seděla na gauči, vzduchovku jsem měla vodorovně před sebou, levou rukou jsem vzduchovku držela za hlaveň, pravou rukou za tu druhou stranu, takže hlaveň mířila ke dveřím. Takhle jsem se chtěla se vzduchovkou zvednout z gauče a chtěla jsem ho od sebe vzduchovkou odtlačit, ale takhle vodorovně, že na Morouse jsem v žádném případě nemířila hlavní. Když jsem se tedy takhle se vzduchovkou v obou rukách zvedala z gauče, Morous stál přímo*

přede mnou, chytl oběma rukama tu vzduchovku a vytrhl mi ji z ruky. Já jsem spadla na zem, dopadla jsem zadkem na podlahu. Seděla jsem před gaučem, myslím, že Morous tak o jeden krok poodstoupil, já na něho křičela, že má něco s chlapama. On na to řekl doslova „Já tě zabiju“, potom na mě tou vzduchovkou namířil, nedokážu říct ze svého pohledu, kam přesně mířil, a hned vystřelil. Pak jsem v pravé ruce cítila tupou bolest a viděla jsem, že shora z pravé ruky mi teče hodně krev. Byla jsem z toho v šoku. Pak už mně nijak neubližoval ani na mě nemířil, co udělal s tou vzduchovkou, nevím. Vzal mě za tu nepostřelenou ruku a vystrčil mě ven z chaty. Já mu řekla, aby na mě nešahal, tak se ani nesnažil mě nějak ošetřovat. Když jsem byla před chatou, tak jsem zavolala ze svého mobilu na policii a pak jsem si taky ze svého mobilu zavolala záchranku. Ten náš konflikt trval podle mě tak 5 minut, nejdelší bylo to, když mě chtěl bouchnout a já ho odkopávala, to s tou puškou bylo rychlé, ale když na mě mířil a křičel, že mě zabije, tak jsem z něho měla strach, to teda jo. Poškozená Barbora L. pak k dotazům policejního orgánu popsala, že jak jí podezřelý vyrvál z ruky tu pušku, způsobil jí škrábance na obou rukách, které si vyslyšajících vyfotografoval. O těch škrábancích v den činu nikomu ani doktorům neříkala, protože na ně zapoměla a nepřipadlo jí to nějak důležité. V nemocnici podstoupila operaci, kdy jí vyjmuli tu střelu, byla v celkové narkóze. Druhý den jí propustili domů. Brala antibiotika a léky proti bolesti. Chodila do nemocnice na převazy. Zranění je na pravé ruce a ona je pravák, proto v ní nemůže nic nosit a nemůže ani sama doma uklízet. Co se týká jídla a hygieny obstará se sama. Je důchodkyně, takže do práce nechodí. Po operaci se jí rána zhojila dobře, neměla žádné komplikace a v souvislosti s tímto zraněním neměla ani žádné výdaje. Poškozená také předložila lékařské zprávy a udělila policejnímu orgánu souhlas k opatření odborného lékařského vyjádření.

V prověřování ještě byla k věci vytěžena jedna ze sousedek podezřelého v chatové kolonii. Vypověděla, že Václava Morouse několikrát viděla, jak chodí po zahrádkářské kolonii se vzduchovkou v ruce, byl v tu dobu kolikrát i opilý, ale nikdy před ní s tou vzduchovkou nikoho neohrožoval. Věděla také něco málo o soužití podezřelého s poškozenou: *Oba se spolu pořád hádali, bavila se tím celá zahrádkářská kolonie. Oba na sebe žárli. Slyšívala jsem ty jejich hádky. Neviděla jsem ale nikdy, že by Morous družku někdy fyzicky napadl, ale kolikrát ji ze zahrádky vyhodil, když se pohádali, ale ona se k němu vždycky zakrátko vrátila zpátky. Také můžu potvrdit, že Morous dost pije (to nosí ve velkém), pivo i tvrdý alkohol.*

K stanovení povahy a závažnosti zranění poškozené postačovaly lékařské zprávy. Tyto byly dostatečným podkladem pro závěr, že poškozená Barbora L. utrpěla zástřel do pravé paže vzduchovou zbraní. Lékař konstatoval lehké poranění – zástřel 5 mm. Pracovní neschopnost by případně trvala asi 3 týdny. Poškozená byla dne 11. 8. 2020 operována, diabolka z její paže musela ven. Na běžném způsobu života byla poškozená omezená ztíženou hybností pravé ruky pro bolest po dobu 2 týdnů. Ke komplikacím ani trvalým následkům nedošlo. Střelná rána a škrábance na ruku poškozené byly zvětšeny na fotografiích. Z právního hlediska poškozená utrpěla lehkou újmu ve smyslu § 122 odst. 1 tr. zákoníku.

Ještě v prověřování policejní orgán opatřil odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika. Projektil vyoperovaný z ramene poškozené a dvě vzduchové pistole nalezené v chatce podezřelého, byly podrobeny zkoumání. Odborné vyjádření ovšem nepřineslo jednoznačnou odpověď na otázku, ze které vzduchovky se střílelo. Obě předložené vzduchovky byly způsobilé ke střelbě rážově příslušným střelivem. Střela předložená ke zkoumání byla silně zdeformovaná vícenásobným působením čelistového nástroje, k čemuž došlo patrně při jejím operativním vyjmutí. Střela proto nebyla vhodná k individuální ani skupinové identifikaci zbraně.

Podezřelý a poškozená se nakonec usmířili a opět tvořili pár, poškozená Barbora L. ovšem po zákonném poučení souhlasila s trestním stíháním svého druha Václava Morouse, nic tedy nebránilo vydání usnesení o zahájení trestního stíhání obviněného pro přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku. Trestní stíhání bylo zahájeno v prosinci 2020.

Václav Morous byl následně k věci slyšen v postavení obviněného a spáchání činu znovu popřel. Do protokolu o výslechu obviněného uvedl, že někdy v létě 2020 byl ve své chatě s poškozenou Barborou L. Nějak se spolu pohádali a poškozená vzala jeho vzduchovou zbraň, kterou má za dveřmi v chatce. On nic neříkal, jen rychle vyskočil a zbraň jí vůbec nevzal, jen se bránil. Nijak jí neublížoval. Na dotaz policejního orgánu, jak došlo ke zranění poškozené, pak uvedl, že když poškozená vzduchovku držela tak se dotknul té zbraně, kopnul do ní a zbraň vystřelila. V žádném případě nestiskl spoušť. V chatce měl dvě vzduchové zbraně, které nepoužíval. Neví, z jaké zbraně došlo k výstřelu, bylo to velice rychlé. Obě zbraně byly nabitě, občas tam běhaly kočky. Do každé zbraně se vešel pouze jeden náboj a poškozená věděla, že jsou nabitě. Po výstřelu se zbraněmi nijak nemanipuloval. Jedna tedy zůstala nabitá a ta, ze které se střílelo, musela být prázdná. Flintu poškozené vyrazil z ruky, byl rychlejší než ona. O nic jiného nešlo. V současné době spolu stále žijí jako druh a družka, nechápe, proč to poškozená řeší.

Vyšetřování bylo skončeno a policejní orgán mi spis předložil s návrhem na podání obžaloby. Vinu obviněného jsem měla za prokázanou, přestože spáchání činu od počátku popíral, výpověď poškozené se mi jevila jako věrohodnější a navíc korespondovala se záznamy hovorů na tísňové linky, zdálo se krajně nepravděpodobné, aby si poškozená v šoku poté, co byla postřelena, z pomsty pohotově vymyslela, že ji střelil její partner. Pokud pak jde o otázku, ze které ze dvou vzduchovek obviněný střílel, vyšla jsem z jeho výpovědi a prostého faktu, že v jedné zbraní chyběl náboj, zatímco druhá vzduchovka byla nabitá. V únoru 2021 jsem na Václava Morouse podala obžalobu pro skutek spočívající v tom, že:

*dne 11. 8. 2020 v době kolem 12:00 hodin v zahradní chatce evidenční číslo 1 v chatové kolonii Kolákov v P. po přechozí slovní rozepři napadl poškozenou Barboru L, narozenou 1. 1. 1948, pěstmi, poškozená jej odkopla a vzala do ruky vzduchovou pistoli výrobního čísla *****, kterou jej chtěla od sebe odstrčit, v reakci na to poškozené vzduchovou pistoli vytrhnul z rukou, poškozená upadla na zem, načež*

o krok poodstoupil a se slovy „já tě zabiju“ na ni vystřelil, přitom ji zasáhl do pravé paže,

což poškozená Barbora L. vnímala jako výhružku smrti, a čímž poškozené způsobil zástřel do pravé paže o hloubce 5 mm, přičemž zranění si vyžádalo krátkou hospitalizaci a operační zákrok, zranění poškozenou omezovalo v běžném způsobu života po dobu 2 týdnů, a to zejména bolestivostí a ztíženou hybností pravé ruky,

tedy jinému úmyslně ublížil na zdraví a jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu a čin spáchal se zbraní, čímž spáchal přečin ublížení na zdraví podle § 146 odstavec 1 trestního zákoníku a přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1, 2 písmeno c) trestního zákoníku.

Při návrhu adekvátního trestu jsem vzala do úvahy, že obviněný byl starobní důchodce a sice měl v Rejstříku trestů 2 záznamy, ale tyto již byly zahlazeny, takže k nim nebylo možné přihlížet. Neshledala jsem tedy žádné polehčující ani přitěžující okolnosti. Obviněnému jsem navrhla uložit trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu v trvání 2 let a přiměřenou povinnost nahradit škodu způsobenou trestnou činností, a to zdravotní pojišťovně, která se připojila se svým nárokem na náhradu nákladů vynaložených k léčbě poškozené k trestnímu řízení. V návrhu trestu jsem zapomněla na vzduchovku – tu bylo na místě propadnout, pokud by tak soud neučinil, připadalo by do úvahy zničení věci v režimu podle § 81b tr. řádu.¹

V přípravném řízení bylo prokázáno, že obviněný Václav Morous napadl svou družku poškozenou Barboru L., vystřelil na ni ze vzduchovky a přitom jí hrozil smrtí. Zranění, které poškozená v důsledku tohoto útoku utrpěla, jí omezovalo na běžném způsobu života po dobu 2 týdnů, tedy šlo o ublížení na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1 tr. zákoníku. Výhružka smrtí se zbraní v ruce v poškozené vyvolala obavy o její život, proto bylo jednání obviněného kvalifikováno také jako nebezpečné vyhrožování. Obviněný se jednáním popsaným výše dopustil přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 a 2 písm. c) tr. zákoníku v jednočinném souběhu. Obviněný se z povahy věci obou přečinů dopustil v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když na poškozenou v rozčílení vystřelil a předtím jí hrozil smrtí, musel vědět, že tyto výhružky v poškozené mohou vzbudit důvodnou obavu o její život a střela poškozenou zraní, o což zřejmě v tu chvíli také usiloval.

Soud ve věci rozhodl trestním příkazem, Václavu Morousovi uložil navrhovaný podmíněný trest odnětí svobody se zvláštní podmínkou osvědčení a trest propadnutí věci – vzduchové pistole nezjištěné značky s dřevěnou pažbou, výrobního čísla *****. Trestní příkaz vydaný dne 15. 3. 2021 ovšem obviněnému nikdy nebyl doručen, Václav Morous totiž dne 2. 4. 2021 zemřel. Trestní příkaz nenabyl právní moci, věc tedy nebyla skončena, proto soud vydal usnesení o zastavení trestního stíhání

¹ Judikaturou je zapovězeno „zhojit“ neuložení trestu propadnutí věci ochranným opatřením zabránění věci (viz rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 13. 6. 2016, sp. zn. I ÚS 36/15), lze tak jediné rozhodnout o zničení nebo vrácení věci.

obviněného (mrtvého stíhat nelze) podle § 231 odst. 1, § 223 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. e) tr. řádu. Vzduchovka později byla na můj návrh zabrána podle § 101 odst. 1 písm. a) tr. řádu, stala se totiž věcí pachatele, kterého nelze stíhat.

Policejní orgán nicméně zajistil obě vzduchovky, které v chatě byly, druhá zbraň, z níž se nestřílelo, byla vrácena do pozůstalosti po obviněném. V tomto směru měla vyšetřovatelka štěstí, pokud by totiž pozůstalost už byla rozdělena mezi dědice, vyvstal by problém, komu z nich vzduchovku vydat. Za situace, kdyby existovalo vícero dědiců, bylo by nutné v souladu s § 80 odst. 1 tr. řádu věc uložit do úschovy a osoby, které si na ni činí nárok upozornit, aby jej uplatnily v řízení ve věcech občanskoprávních.

Roxor v parku

V březnu 2021 policejní orgán zahájil úkony trestního řízení ve věci Jana Nováka a Fera Baloga pro podezření z přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku. Podle všeho tito dva podezřelí v místním parku surově zbili poškozeného Karla Překupníka v reakci na zjištění, že je okradl. Na místě policie ztotožnila řadu svědků a na krátký čas zajistila Jana Nováka [podle § 26 odst. 1 písm. f) zák. o Policii ČR]. Fero Balog totiž tvrdil, že se do bití poškozeného nijak nezapojil, pouze doprovodil do parku Jana Nováka, což dosvědčil také poškozený a přítomný svědek incidentu, proto nebyl Fero Balog omezen na svobodě, a než se vše vysvětlilo, z místa odešel. Naproti tomu Jan Novák útok na poškozeného přítomným policistům doznal, hodně mluvil, přestože byl střizlivý a negativní na jiné návykové látky, a neustále do popisu celé události doplňoval výčet zbraní, kterými na něj měl poškozený útočit – teleskopický obušek, plynová zbraň, jehla, injekční stříkačka a pepřový sprej. Oba podezřelí byli střizliví a při smyslech, zato poškozený nadýchal 2,2 promile a pro jeho špatný zdravotní stav byl i přes své protesty, že se nic nestalo, z místa odvezen rychlou záchrannou službou.

Na místě činu byla pořízena fotografická dokumentace a policejní orgán v rámci ohledání zajistil hned několik důležitých stop, mimo jiné podezřelým zmiňovaný teleskopický obušek, cituji z protokolu o ohledání místa činu: *V travnatém porostu ve vzdálenosti 7,5 metru od listnatého stromu zajišťujeme stopu č. 1 věcnou (tyč roxor o délce 120 cm a průměru 15 mm), 4 metry od stopy číslo 1 zajišťujeme stopu č. 2 biologickou (stěr červenohnědé skvrny v travnatém porostu v místě napadení). Stopa číslo 2 je ve vzdálenosti 11,4 metru od rohu lavičky a 13,3 metru od listnatého stromu. V křoví vedle vyvýšeného betonového parketu zajišťujeme stopu č. 3 věcnou (ohnutý teleskopický obušek o délce 58 cm s chybějícím koncem, s černou plastovou rukojetí o délce 23 cm s nápisem „criminal police“ a „flexible police’s svick“). Stopa číslo 3 je ve vzdálenosti 28 metrů od rohu lavičky a 8 metrů od zdi čp. 1. Na vyvýšeném betonovém parketu zajišťujeme stopu č. 4 věcnou (čepice na parketu, tmavěmodré barvy s béžovým kšiltem). Stopa č. 4 byla zajištěna ve vzdálenosti 8,4 metru od zdi budovy čp. 1. Při širším ohledání vidíme injekční stříkačku bez*

jehly, která leží ve vzdálenosti 2,5 metru od místa zajištění stopy č. 4, kdy vhledem k vzdálenosti od místa napadení nebyla zajištěna. Tímto ohledání končíme.

Přítomné svědky lze rozdělit do dvou základních kategorií – na ty, co nic moc neviděli nebo vidět nechtěli, jelikož se s podezřelými znali a na svědky skutečně nezaujaté – náhodné kolemjdoucí, kteří ovšem u konfliktu nebyli od začátku. Poškozený Karel Překupník v parku pobýval ve společnosti tří žen a jednoho muže. Tito jeho známí všichni shodně vypověděli, že po příchodu podezřelých, které popsali jako zrzka a Roma, z místa odešli, neboť se chtěli vyhnout ostré hádce, která se mezi aktéry okamžitě rozpoutala. Svědci zmiňovali, že se podezřelí dožadovali vrácení herních konzolí play station. Společná známá poškozeného a podezřelého Nováka později potvrdila, že si poškozený z jejího bytu skutečně odnesl herní konzole, které patřily podezřelému Novákovi, tvrdil jí, že jsou na tom domluveni. Podezřelý Novák tehdy u ní přechodně pobýval po rozchodu s přítelkyní.

Náhodní přihlížející ve svých výpovědích shodně zmiňovali aktivní účast Roma na bití poškozeného. Svědek Viktor F. slyšel křik a na místo přiběhl, až když poškozený ležel na zemi. Popsal, že poškozenému v tu chvíli stál u hlavy Rom a u nohou muž bílé pleti. Rom držel v ruce roxor a poškozeného s ním udeřil někam do oblasti hlavy. Svědkyně Gustava V. o potyčce informoval Viktor F., šel se na místo podívat, viděl ležícího poškozeného a dva muže, kteří do něj lehce kopali, jakoby chtěli zjistit, zda je ještě při vědomí. Nelíbilo se mu, co vidí a zavolal policii. Svědek Oskar K. v parku cvičil, slyšel rámus a probíhající hádku, které zprvu nevěnoval pozornost. Další průběh konfliktu ovšem popsál velmi detailně: *Zaregistroval jsem až to, jak ten kluk byl na zemi a jeden z těch dvou, a to ten tmavší, na něj řval. Mám dojem, že tento patrně Rom do toho, co byl na zemi, ještě kopl. Ten kluk pak ležel na zemi a držel si břicho. Přitom jak do něho kopal, jsem si všiml, jak v jedné ruce drží teleskopický obušek. Ten obušek si totiž jakoby prohlížel tak, jakoby ho chtěl ukázat všem. Ten teleskop byl ohnutý a on se u toho, jak na něj koukal, smál. Pak od toho kluka ten Rom jakoby odcházel směrem na náměstí a cestou ten obušek odhodil do křoví. Pak se mně na chvíli za keřem ztratil z dohledu, a když se znovu vynořil, tak držel v ruce nějakou tyč, poměrně dlouhou, asi roxor. Byl tak minimálně metr dlouhý. S tím roxorem šel zpátky k tomu klukovi. Ten kluk, jak ho viděl a seděl na zemi, jakoby na obranu, že se chce krýt, zvedl ruku před hlavu. Ten útočník, ten Rom, pak tím roxorem v obouručním držení rozmachem praštil toho kluka na zemi do ruky. Řekl bych, že ten úder tou tyčí byl veden přímo na tu ruku, kterou měl ten kluk na zemi před hlavou. Nevím, zda útočník chtěl toho kluka praštit do hlavy. (...) Ten druhý z těch útočníků možná něco řval. Neviděl jsem jej ale nijak mlátit toho kluka. Jak říkám neviděl jsem celý incident.*

Naproti tomu sám poškozený Karel Překupník popisoval, že jej napadl jen podezřelý Jan Novák, poté ovšem ztratil vědomí, jist si tedy nebyl. Cituji podstatou pasáž jeho výpovědi: *Já jsem se zvedl z lavičky a šel jsem Novákovi a tomu cikánovi naproti, abych lépe slyšel, co na mne Novák křičí. Když jsem přišel k němu, tak mi Novák hned dal ránu pěstí do obličej. Já jsem z toho byl překvapený a ta rána byla natolik silná, že jsem byl i značně otřesený. V důsledku té rány jsem upadl na zem na*